

transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbatæ sunt aquæ eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei : * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovebitur : * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatæ sunt Gentes, et inclinata sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram : * auferens bella usque ad finem terræ.

Arcum conteret, et confringet arma : * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus : * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum : * susceptor noster Deus Jacob.

Añã. Ecce merces sanctorum copiosa est apud Deum : ipsi vero mortui

sunt pro Christo, et vivent in æternum.

℞. Justi autem in perpetuum vivent. *℞.* Et apud Dñum est merces eorum.

Pater noster. *Absol.* A vinculis. *℞.* Jube domne.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xxj. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Cum audieritis prœlia, et seditiões, nolite terreri : oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. xxxv. in Evang.

Dominus ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denuntiat, ut eo minus perturbent venientia, quo fuerint præscita. Minus enim jacula feriunt, quæ prævidentur : et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciëntiæ clypeum munimur. Ecce enim dicit : Cum audieritis prœlia et seditiões, nolite terreri : oportet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensanda sunt verba Redemptoris nostri,

per quæ nos aliud intèrius, aliud extèrius passuros esse denuntiat. Bella quippe ad hostes pertinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intèrius extèriusque turbari, aliud nos fatètur ab hostibus, aliud a fratribus perpeti.

℞. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis : * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. *℞.* Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia unus.

Bened. Quorum festum colimus.

Lectio viij.

SED his malis præveniētibz, quia non statim finis sequatur, adjungit : Surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum : et terræ motus magni erunt per loca, et pestilentiæ, et fames, terrorésque de celo : et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulationibus prævenitur : et per crebra mala, quæ præveniunt, indicantur mala perpétua, quæ subsequuntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis : quia multa de-

bent mala præcurrere, ut malum valeant sine fine nuntiare.

℞. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : * Mercèdem laboris ego reddam vobis.

℞. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. *Gloria Patri.* Mercèdem.

Bened. Ad societatem.

Sequens ℞. dicitur post viij. vel ij. Lectionem in Festo plurimorum Martyrum fratrum.

℞. Hæc est vera fraternitas, quæ nunquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : * Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cœlestia. *℞.* Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Contemnentes. *Gloria Patri.* Contemnentes.

Lectio ix.

SED cum tot signa perturbatiões dicta sint, oportet, ut eorum consideratiõnem breviter per singula perstringamus : quia necesse est, ut alia e celo, alia e terra, alia ab elementis, alia ab hominibus patiamur. Ait enim : Surget gens contra

gentem, ecce perturbatio hominum : erunt terræmôtus magni per loca, ecce respectus iræ desuper : erunt pestilentia, ecce inæqualitas corporum : erit fames, ecce sterilitas terræ : terrorisque de cœlo et tempestates, ecce inæqualitas aeris. Quia ergo omnia consummata sunt, ante consummationem omnia perturbantur : et qui in cunctis deliquimus, in cunctis ferimur : ut impleatur quod dicitur, Et pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Omnes sancti, * quanta passi sunt tormenta, ut securi pervenirent ad palmam martyrii.

Ps. Dominus regnavit cum reliquis. 20.

2. Cum palma * ad regna pervenerunt sancti, coronas decoris meruerunt de manu Dei.

3. Corpora sanctorum * in pace sepulta sunt : et vivent nomina eorum in ætænum.

4. Martyres Domini * Dominum benedicite in ætænum.

5. Martyrum chorus * laudate Dominum de cœlis, alleluia.

Capitulum. Sap. iij.

Justorum animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REX gloriose Martyrum, Corona confitentium, Qui respuentes terrea Perdúcis ad cœlestia.

Aurem benignam protinus

Intende nostris vocibus : Trophæa sacra pangimus :

Ignosce quod deliquimus. Tu vincis inter Martyres, Parcisque Confessoribus : Tu vince nostra crimina, Largitor indulgentiæ.

Deo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

¶ Exsultabunt sancti in gloria. ¶ Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Añæ. Vestri capilli capitis * omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

Oratio.

Beatorum Martyrum, pariterque Pontificum N. et N. nos quaesumus Domine festa tueantur : et eorum commendet oratio veneranda. Per Dominum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos condidisti sanctorum Martyrum tuorum N. et N. natalitia colere : da nobis in æterna beatitudine eorum societate gaudere. Per Dominum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum N. et N. solemnitate lætificas : concede propitius, ut quorum gaudemus meritis, accendamus exemplis. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Añæ. Cum palma. Capit. Justorum. ut supra ad Laudes.

¶. br. Lætamini in Domino, * Et exsultate justi. Lætamini. ¶. Et gloriimini omnes recti corde. Et exsultate. Gloria Patri. Lætamini.

¶. Exsultent justi in conspectu Dei. ¶. Et delectentur in lætitia.

AD SEXTAM.

Añæ. Corpora sanctorum.

Capitulum. Sap. x. c

Reddidit Deus mercedem laborum sanctorum suorum, et deduxit illos in via mirabili : et fuit illis in velamento diei, et in luce stellarum nocte.

¶. br. Exsultent justi, * In conspectu Dei. Exsultent. ¶. Et delectentur in lætitia. In conspectu. Gloria Patri. Exsultent

¶. Justi autem in perpetuum vivent. ¶. Et apud Dominum est merces eorum.

AD NONAM.

Añæ. Martyrum chorus.

Capitulum. Sap. iij. b

Fulgébunt justi, et tamquam scintillæ in arundineto discurrent. Judicabunt nationes, et dominabuntur populis, et regnabit Dominus illorum in perpetuum.

¶. br. Justi autem, * In perpetuum vivent. Justi. ¶. Et apud Dominum est merces eorum. In perpetuum. Gloria Patri. Justi. ¶. Exsultabunt sancti in gloria. ¶. Lætabuntur in cubilibus suis.

IN II. VESPERIS.

Añæ. 1. Isti sunt sancti,* qui protestaméto Dei sua cōpōra tradidérunt, et in sāguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmi ut in j. Vesperis de Communi Apostol. [2] præter ultimum.

2. Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt re-promissiónes.

3. Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5. In cœlestibus regnis * sanctórum habitátió est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus cxx.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris acci-

piam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiā laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Añæ. In cœlestibus regnis sanctórum habitátió est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum. Sap. iij.

Mustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt óculis insipientium mori : illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Sanctórum méritis inclyta gáudia Pangámus sócii, géstaque fórtia :

Gliscens fert ánimus prómere cántibus

Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fáture mundus abhóruit ;

Hunc fructu vácuum, flóribus áridum

Contempsére tui nóminis ásseclæ

Jesu Rex bone Cœlitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces

Calcárunť hómīnum, sævaque vérbera :

His cessit lácerans fórtiter úngula,

Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :

Non murmur résonat, non querimónia ;

Sed corde impávido mens bene cónschia

Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,

Quæ tu Martyribus múnera præparas?

Rubri nam flúido sāguine fúlgidis

Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únique póscimus ;

Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis ; ut tibi glóriam

Annórum in sériem cánant.

Amen.

℟. Exsultábunt sancti in glória. **℞.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Añæ. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sāguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

II. ALIÆ LECTIONES PRO PLURIBUS MARTYR.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. j. de Mart. t. 3.

LECTIO II.

Memo est qui nesciat, Mátyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpļa, favénte Christo, monstréntur : ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris : quo possimus étiam ipsi tálibus provocári exémpļis, virtúte pari, devotíone consímili ac fide : ut Christo præstánte, dimicáre et vincere hostem possimus : ut parta victó-

ria, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis : * Terra apparuit árida : et in Mari rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxerunt aquæ, et torréntes inundáverunt. — Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eorum volens mérito copulári; nisi prius constantiam eorum teneat, sectétur fidem, imitétur virtutem passiónis; eorum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen múnere tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum præbeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium cum sanctis præmia divina retribuat.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut heredes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-

didérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut heredes.

Lectio vj.

Utenim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatióibus roborátur. Sic dimicárunť adversus peccátum sancti : sic et laborándo fortióres, et moriéndó victóres effecti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruiť. Habes Christiáne competéntia arma, quibus hostem expúgnes : habes fortíssima tela, quibus inimicum debélles.

R. Tamquam aurum in fornáce. [57]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. vj. c

In illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulorum ejus, et multitúdo copiósá plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Epísopi.

Lib. 5. in Lucæ cap. vj. post initium.

Adverte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum videret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos : in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtúibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libidine révocat, injúriam cæcitatís avértit. Ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suæ naturæ, comparticipes nos fáciat esse regni cœlestis.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitatís : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam ju-

cúndum habitáre fratres in unum. — Quia unus.

Lectio viij.

Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes amplexus est cardinales : ille in illis octo mysticum número reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiόνibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtutum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem laboris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedicti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. **G**loria Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiόνem hanc utérque

Evangelísta p̄s̄uit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum : quia qui contempserit sæcularia, ipse merèbitur sempiterna : nec potest quisquam méritum regni cœlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergendi non habet facultatem.

Te Deum laudamus. 19.

III. ALIA HOMILIA.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio viij. Cap. xij.

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Attendite a fermento Pharisæorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.
Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. iij.

E hoc fermento Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiae, sed in ázymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersiónem suo sapore commaculat : sic nimirum simu-

latio, cujus semel ánimus imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus : Attendite ne æmulimini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum reveletur hypocrisis.

Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis : Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Quia unus fuit.

Lectio viij.

Verum quod sequitur : Quoniam quæ in tenebris dixisti, in lumine dicentur : non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in presentis tempore potest congruenter accipi : quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras vel locuti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus publice prædicantur. Ne terreâmini ab his qui occidunt corpus.

Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus non habent amplius quid contra illos agant ; ergo supervacua furunt insania, qui mortua Martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt, cum nequaquam omnipotentiae Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis : Mercèdem laboris ego reddam vobis. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. — Mercèdem. Glória Patri. Mercèdem.

Lectio ix.

Duo autem sunt genera persecutorum : unum palam sævientium, alterum fecte fraudulen-

terque blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituire volens Salvator, et supra ab hypocrisi Pharisæorum attendere, et hic a carnificum caede præcipit non timere : quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeris véneunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, et quæ quolibet per aera feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest ; vos qui ad imaginem facti estis Creatoris, non debetis terreri ab his, qui occidunt corpus : quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus. 19.

